

påregnes ikke at medføre overensstemmelse mellem foreløbig og endelig skat, f. eks. hvor lønmodtageren har betydelige fradrag udover det mindstefradrag, som er indarbejdet i tabellerne, eller hvor der er tale om en flerhed af indkomstforhold, der kommer til beskattning hos den samme skattepligtige.

Frikort kan udstedes, når det må påregnes, at den skattepligtige ikke kommer til at svare skat (udover hvad der eventuelt allerede er tilbageholdt i skat).

Ligningschefen kan i indkomstårets løb ændre sine afgørelser om træk-grundlaget med henblik på at opnå bedre samsvar mellem den foreløbige og den endelige skat.

Der gælder særlige regler om fritagelse for træk i feriegodtgørelse og sædvanlig ferieløn og i løn før jul.

Arbejdsgiverne skal 6 gange om året indbetale de trukne beløb til det offentlige. Samtidig skal der indsendes redegørelser for de foretagne træk; der kan indrømmes større arbejdsgiveres adgang til at foretage summariske indbetalinger uden specificering, men der skal i så fald 1 eller 2 gange om året indsendes specificationer over de foretagne træk.

2. *Forskudsskat* af formue og af anden indtægt end lønindtægt udskrives i almindelighed før indkomstårets begyndelse på grundlag af formuen og indtægten ved den senest foretagne ligning. I en række tilfælde skal der dog i stedet foretages en skønsommæssig ansættelse af den indkomst og formue, hvoraf forskudsskat skal svares; dette gælder navnlig, når det må forventes, at der ellers ville blive væsentlige uoverensstemmelser mellem forskudsskatten og den endelige skat.

Også med hensyn til forskudsskatten kan ligningschefen senere ændre sine afgørelser, så der bliver bedre samsvar mellem foreløbig skat og endelig skat.

Forskudsskat betales i reglen i 4 terminer i indkomståret.

Der er adgang for alle skattepligtige — altså også for personer med lønindtægt og lign. — til frivilligt at indbetale yderligere forskudsbeløb, når det må antages, at de i øvrigt opkrævede foreløbige beløb vil være utilstrækkelige til dækning af den endelige skat. Ved sådanne indbetalinger, der kan foretages indtil den 1. april i året efter indkomståret, kan de skattepligtige undgå det nedenfor omtalte rentetillæg til restskat.

Skal der af en forskudsskattepligtig svares restskat og er denne af en vis størrelse, skal der foruden skatten svares et rentetillæg på 3 pct. af restskatte-

beløbet. Rentetillæg skal ikke betales af personer, der alene har været undergivet forskudstræk.

Er den foreløbige skat større end den endelige skat, ydes der en efter særlige regler beregnet rentegodtgørelse af det skattebeløb, der skal tilbagebetales.

III. Som tidligere nævnt foretages skatteopkrævningen nu også for statskatternes vedkommende af kommunerne. De opkrævede foreløbige skattebeløb fordeles mellem stat og kommune ved månedlige opgørelser, der i almindelighed sker på grundlag af forholdet mellem statskat og kommuneskat i vedkommende kommune ved den seneste ligning før indkomståret. Når det endelige ligningsresultat for indkomståret foreligger, foretages der på grundlag heraf en endelig afregning mellem staten og vedkommende kommune.

Der er fastsat særlige oplysnings- og kontrolbestemmelser samt ansvars- og straffebestemmelser. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser er fastsat ved en særlig lov af 30. juni 1955.

IV. I 1961 blev der nedsat et udvalg med den opgave at udrede, hvorledes en ordning med definitivt skattetræk i lønindtægt burde udformes. Udvalget afgav betænkning den 13. oktober 1963. Udvalget går ikke ind for, at der bør indføres en egentlig definitiv lønskat i den forstand, at skattetrækket ved hver enkelt lønudbetaling er definitivt, således at der ikke skal foretages en efterregulering på årsbasis efter indkomstårets udløb. Udvalget går derimod ind for, at der på en række punkter foretages forbedringer af den gældende forskudsordning med det formål at opnå bedre samsvar mellem foreløbig skat og endelig skat. De forslag, der fremsættes i betænkningen, går navnlig ud på følgende:

1. Grænsen for restskattebeløb, der ikke skal indkræves, hæves fra 50 kr. til 75 à 100 kr. Den tilsvarende grænse for tilgodebeløb ved den endelige ligning hæves fra 10 kr. til 25 à 50 kr.

2. Trækprocenten for de, der ikke fremlægger skattekort, forhøjes fra 30 til 40.

3. Klassefradragene for kommuneskat og statskat samordnes og første progressionstrin for statskatten hæves, således at den samlede skat til stat og kommune bliver proportional fra det indkomstbeløb, hvor skatten sætter ind og op til en grænse, der ligger i overkanten af sædvanlige lønindtægter. Endvidere dæmpes progressionen i statskatten, og progressionsintervallerne udvides.

4. Fradragbeløb, der ikke er blevet udnyttede, fordi lønmodtageren i en del af året har været uden